

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA?

contacts

PROVOCAREA UCENICIEI

Urmează calea

Crearea unei capodopere

Dumnezeu
lucrează în viața ta

Școala vieții

Învață lecții de viață

NOTA EDITORULUI PROVOCAREA UCENICIEI

Pentru mulți oameni, faptul că ajung să îl cunoască și să îl accepte pe Hristos le schimbă substanțial viața. Spre exemplu, imediat ce l-a întâlnit pe Iisus și a vorbit cu el, viața lui Zacheu, vameșul, s-a întors cu susul în jos (Luca 19:1-10). În decurs de câteva zile Saul a trecut de lauciderea ucenicilor Domnului (Fapte 9:1) la propovăduirea evangheliei sub numele de apostolul Pavel. Iar în vremurile mai recente se poate menționa exemplul multora care au fost eliberați pe loc de dependențe și de alte obiceiuri rele.

Deși puțini dintre convertiți trec prin schimbări instant cutremurătoare, știm că Dumnezeu dorește ca toți credincioșii să progreseze. După cum spunea Billy Graham: „A fi creștin este mai mult decât o convertire instantanee – este un proces zilnic prin care creștii ca să devii din ce în ce mai mult precum Hristos”. Iar Pavel spunea: „Să vă dezbrăcați de omul cel vechi... și să vă înnoiți în duhul minții voastre... să vă îmbrăcați în omul cel nou... de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul” (Efeseni 4:22-24).

Bineînțeles că nimeni nu este perfect; așa e viața. Totuși, noi avem un Dumnezeu care este atât atotștiutor – El ne cunoaște viitorul și ne poate pregăti pentru schimbările cu care ne vom confrunta – cât și atotputernic. El ne iubeste necondiționat și dorește să ne ajute să reușim.

Cu toții suntem schimbați prin Hristos și devenim făpturi noi, capabile să trăim diferit. Dar, bineînțeles, personalitatea, mintea și emoțiile noastre nu se schimbă instantaneu atunci când îl găsim pe Iisus. El trăiește în noi, însă este responsabilitatea noastră să-L lășăm să se facă văzut și auzit prin noi. Asta implică să învățăm despre Dumnezeu prin rugăciune și citirea Cuvântului Său, apoi să ne străduim să gândim, să vorbim și să acționăm după modelul lui Hristos, încât și alții să poată ajunge să-L cunoască.

Sperăm ca acest număr al revistei să-ți fie o binecuvântare pe măsură ce te străduiești să devii ca Maestrul și să lași lumina Lui să strălucească prin tine în lumea întunecată.

CREDINȚA ÎN FAPTE

RONAN KEANE

„Un om se cobora din Ierusalim la Ierihon. A căzut între niște tâlhari, care l-au dezbrăcat, l-au jefuit de tot, l-au bătut zdravăn și l-au lăsat aproape mort...” (Luca 10:30). Așa începe pilda bunului samaritean, una dintre cele mai cunoscute povești din Biblie, poate chiar din literatură.

În această poveste, diverși evrei pioși au trecut pe lângă călătorul ghinionist dar nu l-au ajutat. În cele din urmă un samaritean, membru al unei etnii și grup religios disprețuit de evreii din vremea lui Iisus, are milă de victimă, îi bandajează rănilor, îl duce la un han unde promite hangului să-i acopere toate cheltuielile cu îngrijirea sărmanului om.

Prin această poveste a bunului samaritean Iisus ne învață că aproapele nostru este oricine are nevoie de ajutorul nostru, indiferent de rasă, credință, culoare, naționalitate, condiție sau locație. Evangheliile enumeră multe situații în care lui Iisus i-a fost milă de mulțimi sau de anumiți indivizi și i-a ajutat.

Evanghelia după Luca ne povestește cum Iisus a înviat fiul văduvei din Nain. „Domnului, când a văzut-o, i s-a făcut milă de ea și i-a zis: 'Nu plânge!' Apoi s-a apropiat și s-a atins de raclă. Cei ce o duceau s-au oprit. El a zis: 'Tinerelule, scoală-te, îți spun!' Mortul a șezut în

capul oaselor și a început să vorbească.” (Luca 7:13-15).

Implicațiile acestor povești nu prea sunt uneori pe înțelesul cititorilor moderni. Luca situează acest miracol când ne spune că Iisus a predicat în Capernaum într-o zi și că în „ziua următoare” a fost în Nain.

Nain este cam la 50 de kilometri depărtare de Capernaum, cu o diferență de nivel de 400 de metri. Acest drum pe jos, în pantă în sus, durează cam 10-12 ore – pe drumuri pavate – deci îți imaginezi cât timp și cât efort i-a luat lui Iisus și ucenicilor Săi. Dar cred că inima Lui era deja motivată de milă, căci Tatăl îl ghida către această văduvă. Nu s-a întâmplat pur și simplu să fie în acea zi în Nain.

„Cum arată dragostea?” întreba Sfântul Augustin. „Are ochi să vadă mizeria și nevoia. Are urechi să audă suspinele și durerile oamenilor. Are mâini să îi ajute. Are picioare să se grăbească către cei sărmani și în nevoie”.

Cei milostivi își pun rugăciunile în practică și își egaleză cuvintele bune cu fapte bune. Așa a făcut și bunul samaritean. Așa a făcut și Iisus. Și așa ar trebui să încercăm fiecare dintre noi în viațile noastre atunci când ne trăim credința.

CALEA UCENICIEI

PETER AMSTERDAM

„El ne-a mântuit și ne-a dat o chemare sfântă, nu pentru faptele noastre, ci după hotărârea Lui și după harul care ne-a fost dat în Hristos Iisus, înainte de veșnicii” (2 Timotei 1:9)

Un discipol, prin definiție, este „cel care îl urmează pe Iisus”, „cel ce învață”, „cel ce urmează calea maestrului”, „cel care încearcă să fie ca Iisus”. Discipolii încearcă să învețe, să studieze, apoi să urmeze și să aplice ceea ce le spun cei ce îi învață. Noi suntem elevii lui Iisus – El este Maestrul nostru. Noi căutăm să învățăm nu doar despre viața Lui pe pământ, despre adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu și despre natura și caracterul Său, ci și cum să urmăm exemplul Său și cum să trăim așa cum ne-a învățat El să trăim, să iubim așa cum a iubit El și cum să trăim o viață de credință.

Ucenicia trece de simpla acceptare a învățăturilor; este în esență o alegere de a deveni activ în practicarea învățăturilor. Discipolii pun în

practică credințele lor; ei sunt „împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători” (Iacov 1:22). Ucenicia este, literar, un angajament de a-ți croi viața, atitudinile și faptele după învățăturile și exemplul lui Iisus; pe scurt, de a fi ca El. Lucrul acesta este un obiectiv înalt, ținând cont că Iisus a trăit modelul suprem de viață de iubire, de milă, de compasiune, de sacrificiu, de adevăr și de integritate față de orice bărbat sau femeie care a umblat vreodată pe pământ.

Una dintre cele mai scurte chemări a lui Iisus dar care ajunge să-ți schimbe viața este: „Urmează-Mă”. Iar când a spus asta El s-a referit la faptul de a ne modela viețile, gândurile, obiceiurile și faptele după ale Sale. Noi suntem ființe umane failibile, nu suntem în stare să ne ridicăm la nivelul acestei provocări, dar dacă ne predăm lui Dumnezeu și ne tragem puterea din Duhul Sfânt, putem să ajungem să ne asemănăm lui Hristos (Romani 8:29).

Ucenicia se centrează pe iubirea față de Isus și să avem o relație personală cu El. Se bazează de asemenea și pe credința în Cuvântul Său. Necesită dedicare și angajament. Să fii ucenicul lui Isus este o provocare. Isus a spus clar că a-L urma pe El implică sacrificii, pierderi, să-L punem pe El mai presus de noi, să-i iubim pe alții cu iubirea Sa și să împărtășim învățăturile Sale cu alții, încât să fim dispuși chiar să ne pierdem viața pentru El (Matei 10:39).

Calea *uceniciei* înseamnă mai mult decât să *credem* în învățătură ci să le și *urmăm* și să le aplicăm în viața noastră de zi cu zi. Implică decizii și acțiuni zilnice prin care să stăm aproape de Isus, să-L lăsăm să sălășluiască în noi, să fim călăuziți, hrăniți și curățați de Cuvântul Său, să acționăm sub influența Duhului Sfânt și a iubirii lui Dumnezeu, să-L căutăm pe El, să ne supunem Lui viețile noastre, să îi dăm ascultare pe cât punem noi de bine, să mărturisim iubirea Lui prin cuvintele și faptele noastre, să aducem roade care să-L glorifice pe El.

Face parte din călătoria ta spirituală personală să descoperi cum dorește Dumnezeu să-ți trăiești ucenicia, cum vrea să fii tu lumina lumii și sarea pământului (Matei 5:13-15). Tu ești un individ unic iar Dumnezeu are planuri unice pentru tine care sunt în funcție de situația, talentele și abilitățile tale. Ceea ce îți cere este să le predai Lui pe toate acestea și să le folosești spre gloria Sa și să faci lumea un loc mai bun, să fii o parte din răspunsul la rugăciunea Tatăl nostru: „Vie împărăția Ta” (Luca 11:2), făcând ceea ce ți-a cerut să faci ca să îl urmezi

Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă. Și oamenii n-aprind lumina ca s-o pună sub obroc, ci o pun în sfeșnic, și luminează tuturor celor din casă. Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri. – Isus, Matei 5:14-16

și să fii o parte din forța care schimbă lumea, după cum i-a chemat El pe discipoli să fie.

Deci, ce înseamnă ucenicia în contextul lumii actuale? Un discipol este cineva care îl urmează pe Dumnezeu, urmează voia Sa după cum este prezentată în Biblie și caută să cunoască voia Lui în mod personal pentru viața lui, pentru cariera lui, pentru familia lui și pentru țelurile lui personale. Înseamnă să-ți trăiești viața conform cu învățăturile Sale.

După cum spunea odată Billy Graham: „Această invitație la ucenicie este cea mai emoționantă cauză pe care ne-am putea-o imagina vreodată. Gândește-te: Dumnezeul universului ne invită să devenim partenerii Lui în preluarea lumii pentru El! Fiecare dintre noi putem avea o parte, folosindu-ne abilitățile unice și ocaziile pe care Dumnezeu ni le dă”.

CREAREA UNEI CAPODOPERE

MARIA FONTAINE

„Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Iisus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele” (Efeseni 2:10).

Când viața celui ce îl urmează pe Iisus este trăită așa cum a intenționat Iisus să fie, devine o frumusețe. Faptul de a fi creștin și de a avea o relație cu Dumnezeu ar trebui să se vadă în activitățile noastre zilnice, să se integreze în luarea deciziilor și să ne lumineze felul cum ne privim pe noi, cum îi privim pe alții și cum privim această lume.

Precum un pictor minunat, cea mai măreață glorie a creștinului se compune de obicei din nenumărate lucruri mici. Micile picături de culoare din tablou par a fi fără semnificație atunci când ne uităm de aproape, dar când sunt privite în totalitate devine o frumusețe ce-ți taie respirația. În același fel, nenumăratele manifestări ale iubirii lui Dumnezeu pe care le arătăm altora în decursul vieții noastre de creștini pot părea nesemnificative, însă Dumnezeu le vede în contextul unei vieți care îl glorifică pe El.

Pe măsură ce viețile noastre se centreză pe Dumnezeu, El ne dă mai multă putere în slăbiciune și mai mult har în momentele de chin, de pierdere sau de suferință. Pe măsură ce depindem tot mai mult de El, El multiplică bucuria

Duhului Său care va depăși durerea.

Cu cât suntem mai horâtăți să ne întărim relația cu Iisus, vom dori o conexiune spirituală mai profundă cu El și vom putea să manifestăm Duhul Lui prin noi. Pavel i-a lăudat pe unii dintre primii creștini spunând: „Și au făcut aceasta nu numai cum nădăjdusem, dar s-au dat mai întâi pe ei înșiși Domnului, și apoi nouă, prin voia lui Dumnezeu” (2 Corinteni 8:5).

Atunci când credința noastră este o parte integrală a valorilor, țelurilor și deciziilor noastre, dragostea care l-a motivat pe Dumnezeu să creeze universul poate însufleți și inima ta ca să vezi nevoile celor din jurul tău. Te va mișca spre acțiune. Dacă Dumnezeu și-a arătat iubirea pentru noi în frumusețea unei flori ce cât și în măreția nemăsurată a faptului că a trăit și a murit pentru noi, asta ne învață că există o mare varietate de modalități prin care putem arăta acestei lumi iubirea și adevărul lui Dumnezeu.

Dumnezeu dorește să ne umple viețile cu Duhul Său. Noi suntem capodopera Sa. Dacă îl lăsăm să combine nuanțele iubirii și milei Sale și să dezvolte acea frumusețe pe care a intenționat-o în noi, atunci noi devenim capodopera Sa, care va vorbi inimilor celorlalți.

UN SACRIFICIU VIU

MARIE ALVERO

„Vă îndemn, dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească” (Romani 12:1).

Eu cred că Dumnezeu ne-a dat puterea și mijlocul prin care să facem schimbări și alegeri în viețile noastre, dar uneori ne distragem foarte ușor cu ideologii de „auto-ajutorare”. Ne este de ajutor să ne plănuim viețile pentru mai bine și să ne facem, spre exemplu, planuri cincinale însă trebuie să găsim și calea de „a ne aduce trupurile ca o jertfă vie”.

Este un verset foarte interesant din Biblie, fiindcă nu vorbește doar despre să ne prezentăm gândurile sau credințele noastre lui Dumnezeu, dar și trupurile noastre. Asta înseamnă că și ceea ce facem fizic cu viețile noastre ar trebui să fie spre slava Lui. Versiunea în engleză King James a Bibliei numește acest lucru o slujire „rezonabilă” – adică nu este super uimitoare, ca și cum ar merita un premiu, ci este „pachetul de bază” al felului de viață creștin.

Când privești în acest context felul de viață cu Iisus atunci devine real. Nu mai este doar o ideologie, ci ceva cu care să îți petreci timpul, ceva pentru care te dedici. „Jertfă” (sacrificiu) nu înseamnă că viața va fi tristă sau grea, fără

Sufletele noastre primesc personalitatea de la Dumnezeu. Ele sunt concepute să fie umplute de El. Pericolul pentru noi vine atunci când ne umplem sufletele cu ambiții deșarte și idei cu vederi înguste de împlinire și nu mai lăsăm loc pentru munca care trebuie îndeplinită în noi. – *William Kirk Kilpatrick*

Sacrificiul simplu este îngrozitor, nenatural și este moarte; însă sacrificiul de sine, iluminat de iubire, este căldură și viață; este moartea lui Hristos, viața lui Dumnezeu, este binecuvântarea și singura viață potrivită pentru om. – *Fredrick W. Robertson (1816-1853)*

Credința creștină se vrea a fi trăită clipă de clipă. Nu este un principiu general – este un drum lung alături de o Persoană reală. Detaliile contează: gândurile trecătoare, micile sacrificii, câteva cuvinte de încurajare, faptele mărunte de bunătate, victoriile scurte asupra păcatelor supărătoare. – *Joni Eareckson Tada*

nicio distracție, fără nicio ambiție sau fără vise. Nu este așa. Adevărata împlinire se obține doar atunci când stai aproape de Dumnezeu și urmezi planul Său.

Deși cu toții avem speranțe, visuri și așteptări de la viața noastră, trebuie să ne întrebăm ce are nevoie Dumnezeu de la noi. Ce înseamnă o „jertfă vie” în viața noastră personală și în drumul nostru cu Iisus?

CREȘTERE SPIRITUALĂ

PETER AMSTERDAM

Dacă dorești să fii în formă fizică trebuie să mănânci bine, să faci exerciții fizice și să te străduiești să-ți formezi obiceiuri fizice bune. Asemănător, dacă dorești să crești spiritual – dacă dorești să fii în formă spirituală – trebuie să investești într-un stil de viață sănătos spiritual. Iată aici cinci principii fundamentale pentru creșterea spirituală.

Hrana spirituală. Fă-ți timp în fiecare zi să te hrănești spiritual. Biblia spune că „omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu” (Matei 4:4). Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu. Tot așa cum avem nevoie să mâncăm în fiecare zi hrană fizică, avem nevoie și de hrănire spirituală zilnică. O altă sursă de hrană spirituală sunt scrierile (sau materialele media) de devoțiune și de încurajare a credinței scrise de oameni cu credință în Dumnezeu. Scrierile inspirante ale altor creștini ne pot întări credința, ne pot ajuta să înțelegem scripturile și să punem în practică Cuvântul lui Dumnezeu în viețile noastre.

Dezvoltă-ți o viață de rugăciune activă. Rugăciunea este o componentă cheie a vieții noastre spirituale; în felul acesta comunicăm cu Dumnezeu, creatorul nostru. Putem vorbi cu El, putem să-L slăvim și să-L venerăm și să-i spunem despre îngrijorările, problemele și nevoile noastre și să-i cerem ajutorul, intervenția și tăria Sa. Rugăciunea înseamnă să cerem să se împlinească voia lui Dumnezeu, iar prin rugăciune ascultăm vocea Sa și căutăm călăuzirea

Sa, încurajarea Sa, alinarea Sa și instrucțiunile Sale. Prin rugăciune putem pune pe umerii Săi puternici toate îngrijorările noastre pământești.

Să ai inima în pace cu Dumnezeu. Asta nu înseamnă să fii perfect. Iisus înțelege slăbiciunile și defectele umane, căci a trăit și El o viață umană. Când și-a dat viața pentru iertarea păcatelor noastre și pentru răscumpărarea noastră a știut foarte bine că nu vom reuși niciodată totul bine, indiferent cât de mult am încerca. Putem intra în acel loc minunat de pace și de iertare mărturisindu-ne Lui în mod regulat greșelile și păcatele. Ne putem găsi pacea în iertarea Lui atunci când ne smerim, recunoaștem ce am greșit și alergăm în brațele Lui întinse.

Urmează-L pe Dumnezeu (Cuvântul Lui, vocea Lui și călăuzirea Lui). Un alt lucru fundamental pentru creșterea spirituală este să faci ce spune Cuvântul lui Dumnezeu să faci. Noi suntem chemați să ascultăm de ceea ce a cerut Dumnezeu tuturor creștinilor, cât și de călăuzirea Lui personală și de instrucțiunile pe care ni le dă individual.

Participă într-o comunitate de credincioși. Când petrecem timp cu alți credincioși – în slujire, citind Cuvântul lui Dumnezeu, cântând și rugându-ne împreună – devenim mai puternici. Suntem împropățați, viziunea noastră se clarifică și suntem mai bine pregătiți pentru ceea ce va aduce Dumnezeu în viețile noastre.

Ca să îți cultivi o viață spirituală înfloritoare pune în practică aceste cinci principii fundamentale. Te vei bucura de rezultate.

PILDELE LUI IISUS

Când Iisus a vorbit mulțumilor le-a explicat de obicei adevărurile profunde sub formă de pilde – povești despre lucruri obișnuite cu care ascultătorii Lui puteau relaționa. Timpurile s-au schimbat însă adevărurile eterne conținute în pildele lui Iisus sunt la fel de relevante azi și la fel de hrănitore pentru suflet pe cât au fost pentru cei care le-au auzit cu 2000 de ani în urmă!

Pilda semănătorului: Sămânța Cuvântului lui Dumnezeu

Matei 13:3-23
Versete cheie

Matei 13:23: Iar sămânța căzută în pământ bun este cel ce aude Cuvântul și-l înțelege; el aduce rod: un grăunte dă o sută, altul șazeci, altul treizeci.

Bunul samaritean: „Cine este aproapele meu?”

Luca 10:25-37
Versete cheie

Luca 10:36-37: „Care dintre aceștia trei ți se pare că a dat dovadă că este aproapele celui ce căzuse între tâlhari?” „Cel ce și-a făcut milă cu el”, a răspuns învățătorul Legii. „Du-te de fă și tu la fel”, i-a zis Iisus.

Fiul risipitor: Dragostea veșnică a lui Dumnezeu

Luca 15:11-32
Versete cheie

Luca 15:18-20: Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu și-i voi zice: „Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta și nu mai sunt vred-

nic să mă chem fiul tău”... Când era încă departe tatăl său l-a văzut și i s-a făcut milă de el, a alergat de a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat mult.

Cele două case: Care este fundația ta?

Matei 7:24-27
Versete cheie

Matei 7:24-25: Pe oricine aude aceste cuvinte ale Mele și le face îl voi asemăna cu un om cu judecată care și-a zidit casa pe stâncă. A dat ploaia, au venit șuvoaietele, au suflat vânturile și au bătut în casa aceea, dar ea nu s-a prăbușit, pentru că avea temelia zidită pe stâncă.

Servitorul nemilostiv: O lecție despre iertare

Matei 18:23-35
Versete cheie

Matei 18:32-33: Atunci stăpânul i-a zis: „Rob viclean! Eu ți-am iertat toată datoria, fiindcă m-ai rugat. Oare nu se cădea să ai și tu milă de tovarășul tău cum am avut eu milă de tine?”

Bogatul nechibzuit: Fii generos – nu aduna lucruri materiale

Luca 12:16-21
Versete cheie

Luca 12:20-21: Dar Dumnezeu i-a zis: „Nebunule! Chiar în noaptea aceasta ți se va cere înapoi sufletul; și lucrurile pe care le-ai pregătit ale cui vor fi?” Tot așa este și cu cel ce își adună comori pentru el și nu se îmbogățește față de Dumnezeu.

CUM SĂ LUĂM DECIZII ÎNTELEPTE

Una dintre trăsăturile oamenilor, ca ființe create după asemănarea lui Dumnezeu, este liberul arbitru, ceea ce include atât abilitatea de a lua decizii cât și responsabilitatea pentru urmările acelor decizii luate. Ca să învățăm cum să luăm decizii care să-L glorifice pe Dumnezeu și să împlinească voia Sa în viețile noastre poate fi o provocare. Ne poate testa credința atunci când căutăm voia Sa și așteptăm ca El să ne răspundă și să ne călăuzească.

Pentru credincioși procesul de luare a unei decizii este un proces de relaționare, care ne implică pe noi și pe Dumnezeu, atunci când noi ne aducem îngrijorările înaintea Lui, știind că El se îngrijește de noi (1 Petru 5:7). El ne-a spus „veniți să discutăm” (Isaia 1:18, traducere din engleză), demonstrând dorința de a purta un dialog cu noi. El dorește să fie prezent și să participe în conversație atunci când luăm decizii. El a promis că Duhul Său din noi ne va călăuzi în tot adevărul (Ioan 16:13).

De-a lungul vieții ne confruntăm cu decizii care ne afectează viitorul, fie că este vorba de cariera pe care să o urmăm, cu cine să ne căsă-

torim, cum să ne creștem copiii, unde să trăim sau cum să ne dedicăm credinței noastre și cum să participăm la munca lui Dumnezeu. Unul dintre cei mai importanți pași în aflarea voinii lui Dumnezeu și în luarea unei decizii bune este să conștientizăm că El este prezent și să ne încredințăm Lui căile noastre. Biblia ne spune: „Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale și El îți va netezi cărările” (Proverbe 3:5-6).

Ca să învățăm să luăm decizii care să-L onoreze pe Dumnezeu și să fie conform cu voia Sa și poruncile Sale trebuie de asemenea să ne cercetăm sufletul, să ne rugăm și vom fi testați. Uneori ne va fi dificil să distingem care este voia lui Dumnezeu într-o situație sau ce decizie va aduce cele mai bune rezultate. În asemenea momente am dori să dea un fulger din cer sau să fim doborâți la pământ precum apostolul Pavel ca să avem un semn precis, infailibil (Fapte 9:3-4). Însă, de cele mai multe ori, vocea lui Dumnezeu este atât de ușoară că dacă nu ne calmăm sufletul și nu ne deschidem

MEREU CU TINE

Biblia ne spune că ne putem aștepta la momente dificile cât suntem aici pe pământ (Ioan 16:33). Vestea bună este că ne este promisă că nu trebuie să trecem singuri prin ele. Dumnezeu promite să fie mereu cu noi. „Chiar dacă va fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău, căci Tu ești cu mine” (Psalmul 23:4). „Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei: când este El la dreapta, nu mă clatin” (Psalmul 16:8).

Dumnezeu dorește să audă despre poverile noastre și să-i dăm Lui toate grijile noastre, ca să ne aducă speranță, liniște sufletească și tărie (1 Petru 5:7). Bineînțeles că Dumnezeu nu este interesat *doar* de chinurile noastre; Lui îi pasă de *tot ce trăim în viețile noastre*, de la cele mai mărunte victorii până la cele mai mari temeri.

Odată ce Iisus vine în viețile noastre, prezența Lui este mereu cu noi (Evrei 13:5).

mințea și nu ascultăm, este posibil să o ratăm.

Cum ne putem face partea noastră în luarea deciziilor străduindu-ne să luăm decizia cea bună, calmându-ne sufletul să ascultăm vocea lui Dumnezeu și căutând cea mai bună opțiune? Cuvântul lui Dumnezeu ne spune: „Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată” (Iacov 1:5).

Dumnezeu ne-a creat după asemănarea Sa, ființe raționale, capabile de a lua decizii cu voia liberă și de a alege să-L punem pe El în centrul vieților noastre. Aceasta este una dintre modalitățile prin care îl iubim pe Dumnezeu cu toată mințea noastră: luând decizia conștientă de a-L iubi pe Dumnezeu și căutând să-L slăvim pe El prin deciziile și căile noastre. Astfel discernem voia lui Dumnezeu, după cum a explicat Pavel în Romani: „Să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită” (Romani 12:2).

Atunci când faci primul pas, Dumnezeu fie

îl confirmă sau apar alți factori noi care îți clarifică situația. Poate va fi nevoie să faci ajustări, atunci când descoperi că, coordonatele deciziei originale, deși te îndreptau în direcția generală bună, au nevoie de ajustări ca să te ducă la destinația finală. Luarea deciziilor este un proces care implică multe alegeri și fiecare este o bază pentru următoarea.

De obicei Dumnezeu dorește să muncim ca să căutăm cu tot sufletul care este voia Sa, să investigăm, să analizăm, să cântărim și să folosim toate modalitățile pe care le avem la dispoziție ca să luăm decizii înțelepte. Rareori El face lucrurile pentru noi acolo unde putem să le facem noi. Eu am descoperit că am luat cele mai bune decizii atunci când am muncit împreună cu El prin analiza tuturor posibilităților și opțiunilor și am căutat călăuzirea Lui prin rugăciune.

Dacă îl punem pe Dumnezeu în centrul vieților noastre, conștientizând că este prezent în toate căile noastre, atunci putem să ne încredem că El ne va călăuzi și ne va ajuta în luarea deciziilor.

ȘCOALA VIETII

MARIA FONTAINE

Viața este de multe ori asemănată cu a merge la școală, ceea ce este o analogie bună. Dumnezeu permite să se întâmple diferite lucruri în viața noastră ca să ne testeze, ca să vedem cum reacționăm, să ne învețe lecții și să ne ajute să creștem spiritual. Dorința Lui din toate acestea este, bineînțeles, să ne implicăm și să învățăm lecțiile respective și să trăim la potențialul nostru maxim. Pe scurt, testele vieții sunt concepute de El să ne ajute să devenim oameni așa cum știe El că am putea fi.

Unul dintre lucrurile pe care le folosește Dumnezeu este slăbiciunea noastră umană. Fiecare o are într-o oarecare măsură. Printre altele, slăbiciunile și eșecurile ne învață smerenie, răbdare și alte virtuți. Ele ne învață despre puterea rugăciunii, ceea ce ne ajută să trăim aproape de Dumnezeu, să depindem de El și să-i înțelegem mai bine pe alții, astfel încât să-i putem încuraja când trec prin probleme și teste.

Ar trebui să învățăm din slăbiciunile, eșecurile și deciziile noastre greșite. Primul pas este să conștientizăm problema, apoi să hotărâm să facem ceva ca să depășim slăbiciunea cu ajutorul lui Dumnezeu. Dumnezeu dorește să te ajute să-ți depășești slăbiciunea și o va face, dacă îi ceri.

Deci, următoarea dată când te chinui cu o slăbiciune personală, ia-o ca pe o provocare. Alege să înveți din ea și curând vei excela în școala vieții.

CULTIVĂ CARACTERUL

Dumnezeu ne-a creat după chipul Său (Geneza 1:26), dar nu a treminat încă. Crearea noastră este un proces continuu. De la naștere avem cu toții niște trăsături de bază comune – suntem ființe spirituale eterne cu capacitatea de a raționa, de a iubi și de a distinge între bine și rău – însă ne ia o viață întregă să ne dezvoltăm caracterul asemănător lui Dumnezeu. Este în mare parte și motivul pentru care suntem aici. Cum să ne străduim să fim? Următorul pasaj din Biblie ne dă câteva indicii:

„Roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credințioșia, blândețea, înfrânarea poftelor” (Galateni 5:22-23).

Predica de pe munte ne servește, de asemenea, ca ghid, fiindcă Iisus subliniază faptul că cei binecuvântați sunt cei milostivi, cei smeriți, cei ce caută pacea, cei care sunt flămânzi și însetați după dreptate (Matei 5:3-9). „Capitolul iubirii” din Biblie subliniază supremația iubirii: „Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate...acoperă totul, crede totul, nădărduește totul, suferă totul” (1 Corinteni 13:4-7).

FĂURIREA UNEI VIORI

AMY MIZRANY

Într-o dimineață am intrat în sala de clasă a profesorului meu de vioară ca să încep ora și am observat pe birou două viori. Ochiul mi-au fost atrași de prima, care părea nouă. O vioară nouă este de admirat: curburile minunate, suprafața lucioasă și fără zgârieturi și cheițele care încă scârțâie când o acordezi.

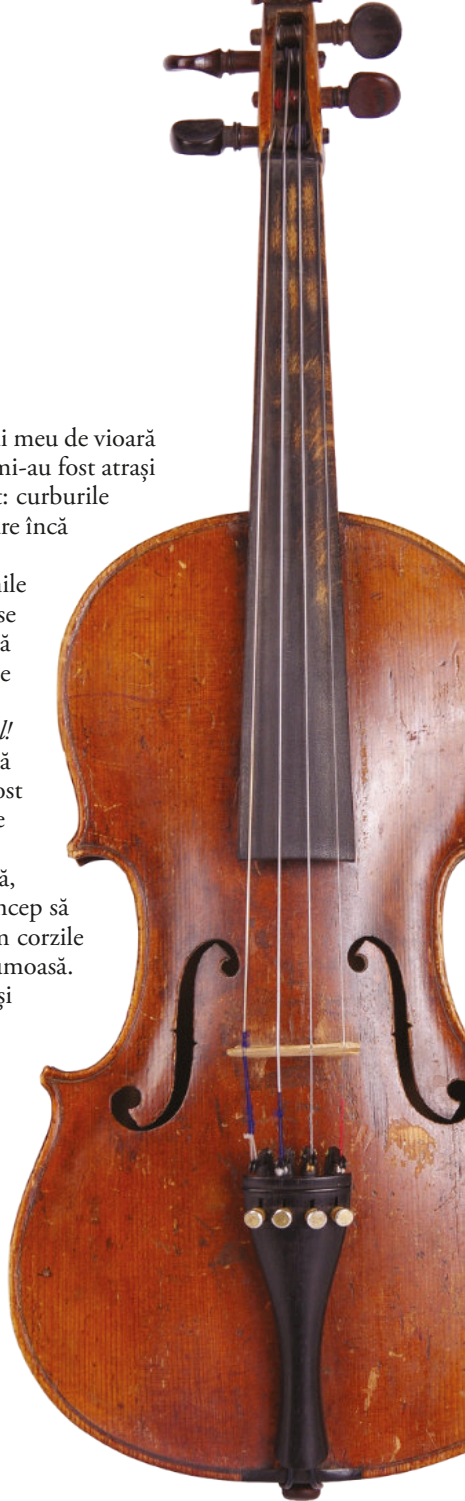
Lângă această frumoasă vioară proaspăt ieșită din mâinile unui expert lutier era o alta. Curburile erau încă frumoase dar din loc în loc se vedeau crăpături; suprafața ei era mată și zgâriată; cheițele ciobite și gâtul era uzat de la mâinile care au folosit-o ani la rând.

Iac! ar gândi cineva. *Este o vioară care stă să-și dea duhul!* Dar, după cum mi-a explicat profesorul meu, deși o vioară nouă *pare* perfectă, viorile vechi *sună* mai frumos. Ele au fost lovite, zgâlțâite, aruncate, uitate. Și tocmai de aceea ele sună mai dulce.

Uneori simt și eu că sunt la nesfârșit lovită, zgâlțâită, aruncată și uitată. Uneori mă simt zgâriată, ciobită și că încep să mă crap. În unele zile sunt cu nervii super întinși, precum corzile viorii care stau să se rupă, și cu siguranță nu mă simt frumoasă. Dar, din zilele aparent fără sfârșit, din fiecare alunecare și din fiecare izbitură, învăț. Poate nu mă pot compara cu cei fără nicio greșală și frumoși, dar cresc și mă maturizez. Și, precum vioara de o sută de ani care este frumoasă în ochii violonistului, și eu sunt frumoasă pentru Iisus.

Deci, să nu-ți pară rău nici ție atunci când ai vreo zi proastă, sau când ai alunecat și ai căzut. Poate te simți plin de ciobituri și de zgârieturi, însă sunt parte din procesul care te ajută să te extinzi și să te îmbunătățești. Fiecare zăngănire și lovitură te face mai înțelept, iar melodia vieții tale va fi mai dulce.

AMY MIZRANY S-A NĂSCUT ȘI A CRESCUT ÎN AFRICA DE SUD UNDE ESTE MISIONARĂ PERMANENTĂ CU HELING HAND ȘI MEMBRĂ ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL. ÎN TIMPUL LIBER EA CÂNTĂ LA VIOARĂ.

Toate lucrurile lucrează împreună spre binele tău

Unul dintre cele mai încurajatoare și mai liniștitoare lucruri de care un creștin trebuie să-și amintească continuu – mai ales atunci când trece prin momente dificile – este că Tatăl nostru ceresc ne iubește și este în control asupra vieților noastre. Chiar dacă noi nu înțelegem întotdeauna de ce trecem prin anumite încercări, Dumnezeu a promis în Cuvântul Său că „toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său” (Romani 8:28).

El nu va permite să ți se întâmple nimic ție, copilul Său, din care să nu lucreze ceva pentru binele tău. Bineînțeles, ai putea fii tentat să simți că multe dintre lucrurile care ți s-au întâmplat nu par prea bune. Însă cu timpul vei ajunge, mai devreme sau mai târziu, să înțelegi că, într-un fel sau altul, ele au lucrat împreună spre bine. – Și le vei înțelege fie în viața aceasta sau în cea viitoare!

Următoarea poveste adevărată ilustrează acest principiu:

Într-o dimineață friguroasă de iarnă, o flotă pescărească s-a pornit dintr-un mic port de pe coasta estică a Newfoundland. Pe după-amiază s-a stârnit o furtună puternică. Când s-a înnoptat nicio barcă nu se întorsese în port. Toa-

tă noaptea soțiile, mamele, copiii și iubitele marinarilor umblau de sus în jos pe plajă frângându-și mâinile și chemându-l pe Dumnezeu să-i salveze pe cei dragi lor. Pe lângă această situație groaznică, una dintre casele pescărești a luat foc. Deoarece bărbații erau plecați, cei rămași nu au putut opri focul ca să salveze casa.

La ivirea zorilor, spre bucuria tuturor, întreaga flotă s-a întors în siguranță în port. Însă era și o persoană disperată – soția celui a cărui casă a fost distrusă de foc. Întâlnindu-și soțul, ea s-a plâns: „Suntem ruinați! Casa noastră și totul din ea a fost distrus de foc!” Însă omul a exclamat, spre surprinderea ei: „Să-i mulțumim lui Dumnezeu pentru foc! Căci lumina de la casa noastră în flăcări ne-a ghidat în siguranță către port”.

Orice face sau permite Dumnezeu în viața copiilor Săi pe care îi iubește, o face din dragoste. Privește către Iisus în momentele tale de dificultate și ai încredere în promisiunea din Cuvântul Său că, indiferent prin ce treci, El va lucra ca toate să fie spre bine. „În adevăr, fângăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt 'da'; de aceea și 'Amin' pe care-l spunem noi, prin El, este spre slava lui Dumnezeu” (2 Corinteni 1:20).

TATĂL NOSTRU

Dragă Tată, ne-ai salvat prin moartea de sacrificiu a Fiului Tău și ne-ai adoptat în familia Ta, așa că acum Te avem pe Tine – cel mai presus de toți, Creatorul tuturor lucrurilor – Tatăl nostru. Acum că am ajuns să Te cunoaștem, pe Tine și iubirea Ta, puterea Ta și sfințenia Ta, dorim să ne închinăm înaintea Ta, din toată inima, așa cum meriți.

Tu ești Dumnezeu, sfânt, prezent și drept, iar Tu meriți slava și slujirea noastră. Să ne alăturăm vocile noastre celor din Ceruri care spun neîncetat „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, care era, care este, care vine!” (Apocalipsa 4:8). Și să repetăm cuvintele celor din Biblie care și-au aruncat coroanele înaintea tronului Tău spunând: „Vrednic ești Doamne și Dumnezeul nostru, să primеști slava, cinstea și puterea, căci Tu ai făcut toate lucrurile și prin voia Ta stau în ființă și au fost făcute!” (Apocalipsa 4:10-11).

Fie ca Tu să conduci viețile noastre și întreaga lume și fie ca noi să fim conștiințioși să împărtășim cu alții vestea minunată a mântuirii. Învață-ne să trăim conform principiilor împărăției Tale; ajută-ne să fim conștiinții de ele în alegerile și deciziile pe care le facem, ca să Te reflectăm pe Tine și căile Tale.

Lucrează în viețile tuturor celor care cred în Tine și cât mai mulți cu putință să ajungă să Te cunoască și să trăiască în așa fel încât să reflecte viața din împărăția Ta. Căci a Ta este împărăția și puterea și slava în vecii vecilor. Amin.

Când mă gândesc cum să rezum ceea ce este Dumnezeu într-o singură idee, îmi vine în minte „dragoste necondiționată”. Bineînțeles, Dumnezeu este multe lucruri și nu poate fi limitat la un singur termen, dar, după cum știm din 1 Ioan 4:8, *Dumnezeu este dragoste*. Aceasta este esența naturii Sale. Natura lui Dumnezeu este dragostea, necondiționată și universală, ceea ce este cu adevărat un lucru minunat. De prea multe ori, dragostea pe care o vedem în societate depinde de valorile pe care le arată cealaltă persoană, iar când aceste valori nu mai sunt, dragostea pierе. Nu este același lucru cu dragostea lui Dumnezeu. El se bucură de compania noastră și dorește să fie prieten cu noi. Dragostea profundă și de durată a lui Dumnezeu îl motivează să cheme fiecare om pe care l-a creat, invitându-l să aibă o relație cu El. – *Peter Amsterdam*

DE LA ISUS CU DRAGOSTE

TE POTI BAZA PE MINE

Poți găsi siguranță și liniște în mijlocul furtunii atunci când te bate vântul temerilor și amenință să te ia curenții îngrijorărilor. Asta pentru că Eu sunt creatorul liniștii adevărate. Te poți baza pe Mine în mijlocul oricărei furtuni, al oricărui dezastru, al oricărei boli care amenință să vă rănească, pe tine sau pe cei dragi ție.

Eu mă preocup de orice detaliu din viața ta. Eu sunt aici pentru tine, chiar și în mijlocul dificultății. Doresc să-ți dau credință și tărie, mângâiere și reasigurare. Doresc, de asemenea, ca tu să îi influențezi și pe alții să se liniștească.

Chemându-Mă vei descoperi o liniște minunată și supranaturală și, de asemenea, protecție. Te poți ruga ceva de genul: „Iisus, am nevoie de liniște sufletească și mentală. Am nevoie de calm și încredere în ciuda lucrurilor care se întâmplă în jurul meu. Am nevoie de stabilitate. Te rog să ne protejezi, pe mine și pe

cei la care țin. Te rog să intri în inima mea, în sufletul meu și în viața mea și să mă umpli cu calm, încredere și pace”.

Dacă îmi ceri, Eu îți voi da liniște sufletească și mentală. Dragostea Mea te va învălui, te va susține și va avea grijă de tine, în modalități firești cât și supranaturale.

Te voi păzi în situația în care te afli cât și pe tot parcursul călătoriei tale prin viață și prin toate experiențele și testele cu care te vei confrunta pe pământ. Te voi lua de mână și te voi călăuzi pe căile adevărului. Îți voi răspunde la întrebări și te voi ajuta cu problemele tale.

Dragostea Mea se va asigura să ai o trecere binecuvântată prin viață – cu toate urcușurile și coborâșurile ei – până Mi te vei alătura în final, ca să trăiești pentru totdeauna pe tărâmul Meu ceresc al păcii, iubirii și fericirii eterne.

Eu sunt întotdeauna aici pentru tine,
Iisus